

РЕШЕНИЕ

№ 2469

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **422** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от зам.председател на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, против Решение № 674/13.10.2021г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 135-ти състав, постановено по н.а.х.д.№ 9460/2021г.

В касационната жалбата се твърди, че решението е неправилно като постановено в нарушение на материалноправните разпоредби и като според касатора е неприложима разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Иска се отмяна на решението на СРС и потвърждаване на наказателното постановление. Претендират се разноски.

Ответникът – Ж. Ч.-гражданин на народна Република Китай, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл.211,

ал.1 от АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С Наказателно постановление № Р-10-352/13.05.2021г., издадено от зам.председател на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, на Ж. Ч. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000лв., на основание чл. 222, ал.1, т.2 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, за извършено нарушение по чл. 116в, ал.2 във вр. с ал.1 от ЗППЦК.

С обжалваното решение СРС е отменил наказателното постановление. За да постанови своя съдебен акт, въззивният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, въз основа на които е обосновал правен извод, че в хода на административнонаказателното производство не е допуснато нарушение на процесуалните права, а нарушението и неговият извършител са безспорно установени. Въпреки това е приел, че са налице предпоставките за приложението на чл.28 от ЗАНН, тъй като се касае за забавено изпълнение, което е в относително кратък срок, а не за липса на такова.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 135-ти състав е валидно и допустимо като постановено от родово и местно компетентен съд, след валидно сезиране, постановено срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Решението е правилно.

Въззивният съд е изяснил подробно фактите по делото като се е позовал на събраните и приети по делото доказателства, които факти се споделят и от настоящата инстанция, поради което не е необходимо тяхното преповтаряне.

Настоящата инстанция намира, че съдът правилно е приложил материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл.116в, ал.1 от ЗППЦК, публичното дружество приема и прилага политика за възнагражденията на членовете на управителните и контролните му органи, като изискванията към политиката за възнагражденията, приемането, прилагането, оповестяването и изпълнението ѝ се определят с наредба. Политиката за възнагражденията се приема от първото редовно годишно общо събрание след придобиване на качеството публично дружество. Възнагражденията и тантиемите на членовете на управителните и контролните органи на публично дружество, както и срокът, за който са дължими, се определят от общото събрание. Според ал.2 от същата разпоредба, лицата по ал. 1 са длъжни в 7-дневен срок от избирането им, съответно от вписването на дружеството в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор, да внесат гаранция за управлението си. Като не е изпълнил това свое задължение, ответникът е в действителност е извършил вмененото му нарушение.

Въпреки това, касационната инстанция споделя изводите на въззивния съд, че са налице предпоставките за приложението на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Нарушение е формално по своя характер /на просто извършване/ като същото се счита за довършено със завършване на изпълнителното деяние. Достатъчно е да е налице бездействие в законоустановения срок, без да е необходимо настъпването на определен вредоносен резултат. Наред с това, преценени в съвкупност, обстоятелствата по делото налагат извода, че макар несъмнено извършено,

нарушението е малозначително. Съгласно чл. 93, т.9 от Наказателния кодекс, "Маловажен случай" е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид.наказващият орган не е отчел тежестта на извършеното нарушение и важността на поставените в опасност обществени отношения, както и не е взел предвид, че макар и неточно задължението е било изпълнено в сравнително кратък срок.

Разпоредбата на чл. 28, б. "а" от ЗАНН урежда хипотеза на "освобождаване от административнонаказателна отговорност" при маловажни случаи на нарушения, предоставяйки на наказващия орган възможността да не наложи наказание, респ. "имуществена санкция" (по арг. от чл. 83, ал. 2 от ЗАНН), като предупреди нарушителя, че при повторно извършване на нарушение то ще бъде наложено. Преценката на органа, обаче, не е по целесъобразност, а представлява израз на възлагане на компетентност и подлежи на общо основание на съдебен контрол за законосъобразност /в този смисъл се е произнесъл и Върховният касационен съд с Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т.н.д. № 1/2007 г. на ОСНК/. По изложените по-горе съображения съдът в настоящия състав намира, че процесното НП е незаконосъобразно.

Гореизложените съображения обуславят извода на касационния съд, че решението на въззивната инстанция е постановено при спазване на материалния закон и процесуалните правила.

Поради изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, V-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 674/13.10.2021г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 135-ти състав, постановено по н.а.х.д.№ 9460/2021г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.